

at vi kan tiltræde det, ud fra den Forudsætning, at det kan gennemføres, vel ikke uden Ulempe, men uden blivende Skade for den i 1922 gennemførte Ordning.

P. Munch: Under de Forhandlinger, der gik forud for det Valg, som bragte det nuværende Ministerium Magten, var det almindeligt, at Ordførerne for Venstrepartiet talte om, at man maatte tænke paa de forskellige Omraader, naar man paatænkte fremtidig Besparelse for Staten, og ogsaa Militæromraadet maatte da komme i Betragtning. Man var ikke villig til saa store Besparelser dér, som vi ønskede fra radikal Side, men man stillede Vælgerne i Udsigt en virkelig Begrænsning af vort Militærvæsen samtidig med de Nedskæringer, man paa andre Punkter krævede. Det tør vel siges, at de Forslag, som nu foreligger fra Ministeriet om Indskrænkning af vort Militærvæsen, staar i den mest afgørende Strid med de Forventninger, som Partiet Venstre i saa Henseende vakte hos den Del af Befolkningen, som lagde Vægt paa, hvad der fremførtes af Ordførerne for det ærede Parti.

Om selve det foreliggende Lovforslag er det allerede oplyst, at den Udsættelse paa et Aar af en Udgift af 2 Mill. Kr., som der her er Tale om, er uden praktisk Værdi for den danske Stats Finanser og ikke paa noget Punkt kan volde nogen Vanskelighed med Hensyn til de militære Bevillingers sædvanlige Anvendelse. Der er hidtil paa Finanslovene af de 30 Mill. Kr., det her gælder, bevilget 12 Mill. Kr. Efter det sidste aflagte Regnskab er der indtil det Tidspunkt, da dette Regnskab sluttede, benyttet 7 167 000 Kr., og i indeværende Finansaar kan der muligvis være brugt op imod 3 Mill. Kr. Tilsammen bliver det 10 Mill. Kr. Der henstaar saaledes Bevillinger paa 2 Mill. Kr., og det vil da være muligt i det kommende Finansaar, hvis disse henstaaende Bevillinger benyttes, at anvende de sædvanlige 3 Mill. Kr. til ekstraordinære militære Anskaffelser.

Der er da her overhovedet ikke Tale om blot *nogen* Indskrænkning i de militære Foranstaltninger, ikke en Gang om en Anvendelse af Pristallet paa Militærudgifterne, dette Pristal, paa hvis Anvendelse man i øvrigt tror næsten som paa en mystisk religiøs Formel, som kan anvendes paa de forskellige Punkter. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti mente, at man maatte regne med et Tal, der svarede til $\frac{4}{5}$, i dette Tilfælde efter Tallene, som de forelaa i 1922. Hvis man gør dette, skulde der da af de 20 Mill. Kr., der er tilbage, bespares

den ene Femtedel, det vil sige, foregaa en virkelig Indskrænkning med 4 Mill. Kr. Men end ikke dette er der Tale om. De 30 Mill. Kr. bliver staaende urørt, ogsaa i den kommende Tid, hvis dette Lovforslag vedtages.

Vi for vort Vedkommende kan ikke finde dette begrundet. Vi gaar ud fra, at man under den ene eller den anden Form inden meget længe kommer til en afgørende Omdannelse af Danmarks Militærvæsen. Vi anser det for en overordentlig stor Ødselhed i den mellemliggende Tid at anvende Penge paa Anskaffelse af Skyts, Ammunition og andet Krigsmateriel, om hvilket man vel med Sikkerhed kan forudsige, at det efter den Udvikling, der foregaar med saadant Materiel nu om Dage, ikke vil kunne komme til praktisk Anvendelse paa noget Tidspunkt. Det er derfor vor Opfattelse, at den rigtige Beslutning, Rigsdagen kan tage i dette Øjeblik, vilde være den, at de 20 Mill. Kr. af de 30 Mill. Kr., der hidtil ikke er brugt, forbliver i Statskassen og ikke anvendes til ekstraordinære Militærudgifter, og under denne Sags videre Behandling agter vi at stille Forslag herom.

I den Lov, til hvilken der her stilles Forslag om Ændringer, findes der jo desuden Bestemmelser om Anvendelse af 10 Mill. Kr. til Kasernebyggeri, til Foranstaltninger ved Omlægning af Garnisoner. Saa vidt det fremgaar af de Oplysninger, der er mig bekendt, er intet af dette Beløb paa 10 Mill. Kr. hidtil benyttet, eller i hvert Fald kun meget lidt. Den højtærede Forsvarsminister bebudede, saa vidt jeg forstod ham forleden, at han i den nærmeste Fremtid vilde fremsætte Forslag om Anvendelse af en Del af Beløbet, og dette forbavsende mig. Det er ikke meget længe siden, at et højt anset Medlem af Partiet Venstre, den Gang Medlem af Rigsdagen, Hr. H. P. Hanssen, fremsatte den Opfattelse, at i den Tid, Forhandlingerne stod paa om vort Militærvæsen, kunde man dog lade være at bygge nye Kaserne. Det forekommer mig, at det er denne Opfattelse, der er den rette, og vi for vort Vedkommende agter da ogsaa at stille Forslag om, at hele denne Bemyndigelse til at anvende Penge til nyt Kasernebyggeri stilles i Bero, indtil der er truffet en almindelig Nyordning af vort Militærvæsen, og man er kommet til Klarhed over, om man virkelig skal blive ved at opretholde den ejendommelige og forunderlige Ordning, der gennemførtes i 1922.

Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Partiet Venstre, pegede paa, at